

ELFDE HOOFDSTUK

EXODUS 11: 1-10

De Leer van de Naastenliefde

7752. Het zijn het goede en het ware, waarop alle dingen in het heelal betrekking hebben; de dingen die daarop geen betrekking hebben, zijn niet in de Goddelijk orde; en de dingen die niet op het ene en het andere tegelijk betrekking hebben, brengen niets voort; het is het goede dat voortbrengt en het is het ware waardoor het voortbrengt,

7753. Moge het volgende ter toelichting dienen; hoe het gesteld is met het geestelijk goede en ware, die de naastenliefde en het geloof worden genoemd, namelijk dat alle dingen die van de Kerk zijn, daarop betrekking hebben en de dingen die daarop niet betrekking hebben, niets van de Kerk in zich hebben; en verder dat alle dingen die niet het ene en het andere in zich bevatten, niet enige vrucht, dat wil zeggen, het goede van de naastenliefde of van het geloof voortbrengen.

7754. Opdat immers iets wordt voortgebracht, moeten er twee krachten zijn: de ene die actief wordt genoemd, en de andere die passief wordt genoemd; de ene zonder de andere baart niets; zulke krachten van het leven zijn de naastenliefde en het geloof, in de mens van de Kerk.

7755. Het eerste van de Kerk is het goede, het tweede is het ware; ofwel het eerste van de Kerk is de naastenliefde en het tweede is het geloof; want het ware van de leer van het geloof is ter wille van het goede van het leven; dat wat het einddoel is ter wille waarvan, is het eerste.

7756. Met de verbinding van het goede, dat van de naastenliefde is en van het ware dat van het geloof is, bij de mens, is het zo gesteld: het goede, dat van de naastenliefde is, treedt door de ziel bij de mens binnen; maar het ware, dat van het geloof is, treedt binnen door het gehoor; het eerstgenoemde vloeit uit de Heer rechtstreeks in, het laatstgenoemde echter door middel van het Woord.

Vandaar wordt de weg waarlangs het goede van de naastenliefde binnentreedt, de innerlijke weg genoemd en de weg waarlangs het ware van het geloof binnentreedt de uiterlijke weg; dat wat langs de innerlijke weg binnentreedt, wordt niet doorvat, omdat dit niet duidelijk in enige zin valt; dat wat echter langs de uiterlijke weg binnentreedt, wordt wel doorvat, omdat het klaarblijkelijk in de daarvoor geschikte zin valt.

Vandaar komt het, dat aan het geloof het al van de Kerk wordt toegeschreven.

Anders bij degenen die zijn wederverwekt; bij dezen wordt het goede dat van de naastenliefde is, klaarblijkelijk doorvat.

7757. De verbinding van het goede van de naastenliefde met het ware van het geloof vindt plaats in het innerlijk van de mens; het goede zelf dat uit de Heer invloeit, neemt daar het ware tot zich en eigent zich dat toe en zo maakt het dat bij de mens het goede het goede is en dat het ware het ware is, of dat de naastenliefde de naastenliefde is en het geloof het geloof is; zonder die verbinding is de naastenliefde de naastenliefde niet, maar slechts een natuurlijke goedheid; noch is het geloof het geloof, maar slechts een wetenschap of kennis van die zaken die van het geloof zijn en soms een overreding dat het zo is, ter wille van het bemachtigen van gewin of eer.

7758. Wanneer het ware is verbonden met het goede, wordt het niet langer het ware, maar het goede genoemd; dus wordt het geloof, wanneer het verbonden is met de naastenliefde, niet langer geloof genoemd, maar naastenliefde; de oorzaak hiervan is dat de mens dan het ware wil en doet; en dat wat hij wil en doet wordt het goede genoemd.

7759. Met de verbinding van het goede van de naastenliefde met het ware van het geloof is het verder als volgt gesteld; dat goede verkrijgt zijn hoedanigheid van het ware en het ware zijn wezen van het goede; daaruit volgt, dat de hoedanigheid van het goede is volgens de waarheden waarmee het wordt verbonden; en daarom wordt het goede echt goed, indien de ware dingen waarmee het verbonden wordt, echt zijn; de echte waarheden van het geloof kunnen bestaan binnen de Kerk, maar niet buiten haar, want binnen de Kerk is het Woord.

7760. Bovendien neemt het goede van de naastenliefde ook zijn hoedanigheid aan uit de overvloed van de waarheden van het geloof; en verder eveneens uit het verband van het ene ware met het andere; zo wordt het geestelijk goede bij de mens gevormd.

7761. Men dient terdege een onderscheid maken tussen het geestelijk goede en het natuurlijk goede; het geestelijk goede heeft zijn hoedanigheid van de waarheden van het geloof, hun overvloed en verband, zoals is gezegd; het natuurlijk goede echter wordt meegeboren en ontstaat mede door gebeurtenissen, zoals door rampspoed, ziekte en dergelijke, Het natuurlijk goede zaligt niemand, het geestelijk goede echter zaligt allen; de oorzaak hiervan is dat het goede dat door de waarheden van het geloof wordt gevormd, het vlak is waarin de hemel kan invloeien, dat wil zeggen, de Heer door de hemel, en de mens leiden en hem afhouden van het boze en hem daarna opheffen in de hemel; bij het natuurlijk goede vindt dat niet op die wijze plaats; en daarom kunnen degenen die in het natuurlijk goede zijn, even gemakkelijk door het valse als door het ware weggevoerd worden, als slechts het valse in de vorm van het ware verschijnt; en kunnen zij even gemakkelijk door het boze als door het goede geleid worden, als het boze zich slechts vertoont als het goede, zij zijn zoals een veertje in de wind.

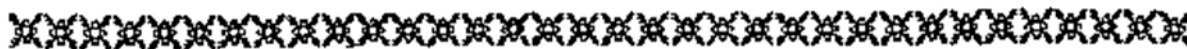
7762. Het vertrouwen of het betrouwen, dat van het geloof wordt genoemd en het geloof wordt genoemd, is niet het geestelijk vertrouwen of betrouwen, maar het natuurlijke; het geestelijk vertrouwen of betrouwen heeft zijn wezen en leven uit het goede van de liefde, maar niet uit het afgescheiden ware van het geloof; het vertrouwen van het afgescheiden geloof is dood; daarom is het echte vertrouwen niet bestaanbaar bij degenen die een boos leven hebben geleid; ook is het vertrouwen zelf dat er zaliging is door de verdienste van de Heer, hoe het leven ook geweest mag zijn, niet uit het ware.

EXODUS 11:1-10

- 1. En Jehovah zei tot Mozes: Nog één plaag zal Ik brengen over farao en over Egypte; daarna zal hij ulieden heenzenden van hier; zoals zijn heenzenden geheel en al, uitdrijvende zal hij ulieden uitdrijven van hier.*
- 2. Zeg toch in de oren des volks en laten zij vragen, de man van zijn genoot en de vrouw van haar genote, vaten van zilver en vaten van goud.*

3. *En Jehovah gaf het volk genade in de ogen van de Egyptenaren; ook was de man Mozes zeer groot in het land van Egypte, in de ogen van farao's knechten en in de ogen van het volk.*
4. *En Mozes zei: Aldus heeft Jehovah gezegd: Omtrent middernacht zal Ik uitgaan in het midden van Egypte.*
5. *En alle eerstgeborene in het land van Egypte zal sterven, van farao's eerstgeborene af, die op zijn troon zitten zou, tot de eerstgeborene van de dienstmaagd die achter de molens is; en alle eerstgeboorte van het beest.*
6. *En er zal een groot geschreeuw zijn in het ganse land van Egypte, hetwelk zoals dat niet geweest is en zoals dat niet zal worden toegevoegd.*
7. *En voor alle zonen Israëls zal niet een hond de tong verroeren, van de man af en tot het beest toe, deswege opdat gijlieden weet dat Jehovah een onderscheid maakt tussen de Egyptenaren en tussen Israël.*
8. *En al uw knechten zullen neerdalen, die tot mij en zich voor mij neerbuigen, al zeggende: Ga uit, gij en al het volk dat in uw voeten is; en daarna zal ik uitgaan; en hij ging uit van met farao in de ontsteking van de toorn.*
9. *En Jehovah zei tot Mozes: Farao zal naar ulieden niet horen, deswege opdat Mijn wonderen in het land van Egypte vermenigvuldigd worden.*
10. *En Mozes en Aharon deden al die wonderen voor farao; en Jehovah verstijfde farao's hart en hij zond de zonen Israëls niet heen uit zijn land.*

INHOUD

7763. Er wordt in dit hoofdstuk in de innerlijke zin gehandeld over de verdoemenis van het van de naastenliefde gescheiden geloof, dat wordt aangeduid met de eerstgeboorten van Egypte, die ter middernacht ter dood werden gebracht; en verder over de wetenschappelijke zaken van het ware en het goede, die moeten worden overgedragen aan hen die van de geestelijke Kerk zijn en deze worden aangeduid met de vaten van zilver en van goud, die de zonen Israëls ter leen zouden vragen van de Egyptenaren.

DE INNERLIJKE ZIN

7764. vers 1-3. *En Jehovah zei tot Mozes: Nog één plaag zal Ik brengen over farao en over Egypte; daarna zal hij ulieden heenzenden van hier; zoals zijn heenzenden geheel en al, uitdrijvende zal hij ulieden uitdrijven van hier. Zeg toch in de oren des volks en laten zij vragen, de man van zijn genoot en de vrouw van haar genote, vaten van zilver en vaten van goud. En Jehovah gaf het volk genade in de ogen van de Egyptenaren; ook was de man Mozes zeer groot in het land van Egypte, in de ogen van farao's knechten en in de ogen van het volk.*

En Jehovah zei tot Mozes, betekent het onderricht; nog één plaag zal Ik brengen over farao en over Egypte, betekent het einde van de verwoesting, die de verdoemenis is; daarna zal hij ulieden heenzenden van hier, betekent dat zij dan verlaten zullen worden, zoals zijn heenzenden geheel en al, al uitdrijvende zal hij ulieden uitdrijven van hier, betekent dat zij hen ten volle zullen verlaten en zullen verafschuwen en hun aanwezigheid zullen mijden; zeg toch in de oren van het volk, betekent de inlichting en de gehoorzaamheid; en laten zij

vragen, de man van zijn genoot en de vrouw van haar genote, vaten van zilver en vaten van goud, betekent dat de wetenschappelijke dingen van het ware en het goede, zullen worden afgenomen van de bozen die van de Kerk waren geweest en aan de goeden daarvan zullen worden, zullen moeten worden toegewezen; en Jehovah gaf het volk genade in de ogen van de Egyptenaren, betekent de vrees van hen die in het boze zijn, voor degenen die in de geestelijke Kerk zijn, vanwege de plagen; ook was de man Mozes zeer groot in het land van Egypte, betekent het ontzag voor het Goddelijk Ware nu; in de ogen van farao's knechten en in de ogen van het volk, betekent bij hen die daar ondergeordend waren.

7765. En Jehovah zei tot Mozes, betekent het onderricht, zoals in de nrs. 7186, 7267, 7304, 7380.

7766. Nog één plaag zal Ik brengen over farao en over Egypte; dat dit het einde van de verwoesting betekent, die de verdoemenis is, staat vast uit de betekenis van nog één plaag, dus het laatste van de verwoesting.

Dat met de plagen die over Egypte gebracht waren de opeenvolgende staten van de verwoesting werden aangeduid, blijkt uit de ontvouwing van het voorafgaande; dat de laatste de verdoemenis is, namelijk van het van de naastenliefde gescheiden geloof, zal uit wat volgt blijken; want met de ter dood gebrachte eerstgeboorten in Egypte, wordt de verdoemenis van dat geloof aangeduid, met de dood de verdoemenis zelf en met de eerstgeboorten het geloof. Het geloof wordt verdoemd genoemd, wanneer de geloofszaken, worden toegepast om de valsheden en de boosheden te verdedigen; wanneer zij die verdedigen, gaan zij tot hun zijde over en worden bevestigingen; dit vindt plaats bij hen die zowel met de leer als met het leven het geloof van de naastenliefde scheiden; maar bij dezen is niet het geloof, het is slechts een kennis en wetenschap van zulke zaken die van het geloof zijn, die door hen geloof worden genoemd.

Dit wordt onder het verdoemde geloof verstaan.

Bovendien zijn degenen zelf, in wie zulke dingen die van het geloof zijn, waren toegevoegd aan de valsheden en boosheden, na de verwoestingen in de verdoemenis; de verdoemenis wordt waargenomen door de rottingslucht en de stank, die van hen uitwasemt, meer dan van hen bij wie niet zulke dingen die van het geloof zijn, zijn geweest.

Het is hiermee in het bijzonder evenzo gesteld als in het algemeen; in het algemeen, indien een boze geest een hemels gezelschap nadert waar de naastenliefde is, dan wordt duidelijk een stank uit hem waargenomen; eender in het bijzonder, waar zulke dingen zijn geweest die van de hemel zijn, dat wil zeggen, die van het geloof zijn en in hetzelfde gemoed ook zulke dingen die van de hel zijn.

Hieruit blijkt nu, dat met nog één plaag die zal gebracht worden over farao en Egypte, het laatste van de verzoeking wordt aangeduid, dus de verdoemenis.

Met farao worden immers degenen aangeduid die hebben bestookt, hier zij die verdoemd worden; en met Egypte wordt het natuurlijk gemoed aangeduid, nrs. 5276, 5278, 5280, 5288, 5301, 6147, 6352.

7767. Daarna zal hij ulieden heenzenden van hier; dat dit betekent dat zij dan verlaten zullen worden, staat vast uit de betekenis van heenzenden, dus verlaten, zoals vaak eerder.

7768. Zoals zijn heenzenden geheel en al, al uitdrijvende zal hij ulieden uitdrijven van hier; dat dit betekent dat zij hen volledig zullen verlaten en zullen verafschuwen en hun aanwezigheid zullen schuwen, staat vast uit de betekenis van heenzenden geheel en al, dus volledig verlaten; en uit de betekenis van al uitdrijvende ulieden uitdrijven, namelijk degenen verafschuwen en mijden die van de geestelijke Kerk zijn, die zij hebben bestookt; wie

immers de aanwezigheid van iemand verafschuwt, die mijdt hem ook en drijft hem eveneens van zich weg.

Dat zij nu degenen verafschuwen en mijden die van de geestelijke Kerk zijn, komt omdat het goede en het ware, die invloeden, nu martelen.

Het is met die zaken gesteld zoals met pijnlijke zweren, die zelfs niet de aanraking van lauw water of van een luchtbriesje verdragen; of zoals een gekwetst oog zelfs niet de zachte stralen van de zon; zo is het ook gesteld bij de aanvallende bestokers; hun natuurlijk gemoed is nu zo'n wond; want nadat zij verwoest zijn, dat wil zeggen, nadat de dingen die van het geloof geweest zijn verworpen zijn, hebben zij dan pijn bij de minste aanblazing van het goede en het ware; vandaar de afkeer.

7769. Zeg toch in de oren van het volk; dat dit de inlichting en de gehoorzaamheid betekent, staat vast uit de betekenis van zeggen, dus hier de inlichting; want hier zegt Jehovah wat de zonen Israëls zullen doen, wanneer zij uit Egypte zullen wegtrekken; de gehoorzaamheid wordt aangeduid met zeggen in de oren; de oren immers stemmen overeen met de gehoorzaamheid en betekenen dit vandaar, nrs. 2542, 3869, 4551, 4652-4660.

7770. En laten zij vragen, de man van zijn genoot en de vrouw van haar genote, vaten van zilver en vaten van goud; dat dit betekent dat de wetenschappelijke dingen van het ware en het goede, dat is afgenomen van de bozen die van de Kerk waren geweest, aan de goeden die van de Kerk zijn, zullen moeten toegewezen worden, dus staat vast uit de betekenis van de vaten van zilver en van goud, te weten de wetenschappelijke dingen van het ware en het goede nrs. 1551, 1552, 2954, 5658, 6112; en dat de vaten de wetenschappelijke dingen zijn, nrs. 3068, 3079.

Die wetenschappen worden de vaten van het ware en het goede genoemd, omdat zij die bevatten; men gelooft dat de wetenschappelijke dingen van het ware en het goede, de ware en goede dingen van het geloof zelf zijn, maar dat zijn ze niet; het zijn de aandoeningen van het ware en het goede die het geloof maken; die vloeien in de wetenschappen in zoals in haar vaten.

Dat die vragen van de Egyptenaren, is die wegnemen en aan zich toekennen, is duidelijk; vandaar wordt in hoofdstuk 3 gezegd, dat zij de Egyptenaren zouden beroven, vers 22 en in het volgende hoofdstuk 12, dat zij ze van hen ontrukten.

Dat er wordt gezegd, dat de man zou vragen van de genoot en de vrouw van de genote, komt omdat de man betrekking heeft op het ware en de vrouw op het goede, zoals zij die eveneens betekenen.

Hoe het hiermee is gesteld, kan men zien in de ontvouwing tot (Exodus 3:22) en de nrs. 6914, 6917; waaruit kan vaststaan, dat de wetenschappelijke dingen zelf van het ware en het goede, die degenen hadden gehad die van de Kerk geweest waren en die de verborgenheden van het geloof hebben geweten en toch een leven van het boze hebben geleefd, worden overgedragen op hen die van de geestelijke Kerk zijn; hoe die overdracht plaatsvindt, zie nr. 6914.

Deze dingen worden aangeduid met de woorden van de Heer bij Mattheüs: *'De Heer zei tot hem die was heengegaan en het talent in de aarde had verborgen: Neemt van hem het talent weg en geeft het degene die de tien talenten heeft; want een elk die heeft, die zal gegeven worden opdat hij overvloedig zal hebben; van degene echter die niet heeft, van die zal genomen worden ook wat hij heeft; werpt echter de onnutte dienstknecht uit in de uiterlijke duisternis'*, (Mattheüs 25:25.28-30; Lukas 19: 24-26).

Eender bij dezelfde: *'Wie heeft, die zal gegeven worden opdat hij overvloediglijk hebbe; wie echter niet heeft, van die zal genomen worden ook wat hij heeft'*, (Mattheüs 13:12; Markus 4:24,25).

De oorzaak hiervan is deze: dat de erkenningen van het goede en het ware bij de bozen worden aangewend tot boze nutten; en de erkenningen van het goede en het ware bij de goeden worden aangewend tot goede nutten; de erkenningen zijn dezelfde, maar de aanwending tot de nutten maakt de hoedanigheid ervan bij eenieder.

Het is hiermee gesteld zoals met wereldse rijkdommen; deze worden bij de ene mens aangewend tot goede nutten en bij de ander tot boze nutten; vandaar zijn de rijkdommen bij eenieder zodanig als de nutten zijn waartoe zij worden aangewend.

Hieruit blijkt eveneens dat dezelfde erkenningen, evenals dezelfde rijkdommen, die bij de bozen waren geweest, bij de goeden kunnen zijn en van dienst kunnen zijn voor goede nutten. Hieruit nu kan vaststaan wat het uitbeeldt, dat er bevolen werd dat de zonen Israëls van de Egyptenaren vaten van zilver en vaten van goud zouden lenen en die zo van hen afnemen of beroven.

Zo'n beroving zou nooit door Jehovah bevolen zijn geweest, indien zij niet zulke dingen in de geestelijke wereld had uitgebeeld.

Bij Jesaja: *'Tenslotte zal de koophandel van Tyrus en haar hoerenloon, Jehovah heilig zijn; het zal niet weggelegd, noch opgesloten worden, maar voor hen die voor Jehovah wonen zal haar koophandel zijn om te eten, om zich te verzadigen en voor hem die zich op de oude wijze dekt'*, (Jesaja 23:18); daar wordt gehandeld over Tyrus, waarmee de erkenningen van het goede en het ware worden aangeduid, nr. 1201; de koophandel en het hoerenloon zijn de erkenningen die tot boze nutten zijn aangewend; dat die aan de goeden gegeven zouden worden, die ze tot goede nutten zullen aanwenden, wordt daarmee aangeduid dat haar koophandel zal zijn voor hen die voor Jehovah wonen, om te eten, om zich te verzadigen en voor hem die zich op oude wijze bedekt.

Ook bij Micha: *'Sta op en dors, o dochter Zions, omdat Ik uw hoorn ijzer zal maken en uw hoeven brons zal maken, opdat gij vele volken verplettert; en hun gewin heb Ik Jehovah verbannen en hun schatten de Heer der ganse aarde'*, (Micha 4:13); vele volken verpletteren, staat voor die verwoesten; het gewin dat verbannen is voor Jehovah en de Heer der ganse aarde, zijn de erkenningen van het ware en het goede.

Dat *'David aan Jehovah het zilver en het goud heiligde dat hij genomen had van de natiën die hij had onderworpen, van de Syriërs, van Moab, van de zonen van Ammon, van de Filistijnen, van Amalek en van de buit van Hadad Ezer'*, (2 Samuël 8:11,12).

En dat Salomo *'de geheiligde dingen van zijn vader legde onder de schatten van het huis van Jehovah'*, (1 Koningen 7:51) sluit iets eenders in.

7771. En Jehovah gaf het volk genade in de ogen van de Egyptenaren; dat dit de vrees betekent van hen die in het boze zijn, voor hen die van de geestelijke Kerk zijn, vanwege de plagen, staat vast uit wat eerder in nr. 6914 is ontvouwd, waar eendere woorden staan.

7772. Ook was de man Mozes zeer groot in het land van Egypte; dat dit het ontzag betekent voor het Goddelijk Ware nu, staat vast uit de uitbeelding van Mozes, namelijk het Goddelijk Ware, waarover eerder; uit de betekenis van zeer groot, dus het ontzag, hier ontzag vanuit vrees, aangezien de bozen die in de hel zijn, voor het Goddelijke geen ander ontzag hebben dat dat van de vrees; dat zeer groot het ontzag is, is duidelijk, want er wordt gezegd in de ogen van de knechten en in de ogen van het volk; en uit de betekenis van het land van Egypte, te weten het natuurlijk gemoed, nrs.5276, 5278, 5280, 5288, 5301, 6147, 6252. Daaruit blijkt dat met de man Mozes was zeer groot in het land van Egypte, het ontzag wordt aangeduid voor het Goddelijk Ware in het gemoed, namelijk van de bestokers.

7773. En in de ogen van farao's knechten en in de ogen van het volk; dat dit betekent bij hen die daar ondergeordend waren, door farao immers worden de voornaamsten die bestookten uitgebeeld, aan wie de overigen ondergeordend waren.

Dat degenen die ondergeordend waren worden aangeduid, komt omdat bij de bozen evenzeer als bij de goeden of in de hel evenals in de hemel, een regeringsvorm is; er zijn namelijk heerschappijen en er zijn onderordeningen; zonder die zou het gezelschap ook geen samenhang hebben.

Maar de onderordeningen in de hemel gedragen zich volstrekt anders dan die in de hel.

In de hemel zijn allen zoals gelijken, de een immers heeft de ander lief zoals een broeder een broeder; toch geeft de een aan de ander de voorkeur boven zichzelf naar gelang hij uitmunt in inzicht en wijsheid; de liefde zelf van het goede en het ware maakt dat eenieder zich als het ware uit zichzelf onderordent aan hen die in wijsheid van het goede en in inzicht van het ware meer zijn dan hij.

De onderordeningen in de hel echter zijn die van overheersing en vandaar van een woest geweld; hij die overheerst, treedt woest op tegen hen die niet elke wenk van hem begunstigen; eenieder immers houdt de ander voor een vijand, uiterlijk echter voor een vriend, ter wille van het samen optrekken tegen het geweld van anderen; dat samenwerken is zoals dat van rovers; de ondergeordenden hijgen aanhoudend naar de heerschappij en barsten eveneens vaak los; dan wordt de staat daar jammerlijk, want dan ontstaan gewelddadigheden en wreedheden; dit vindt om beurten plaats.

Hieruit kan vaststaan hoe het gesteld is met de onderordeningen in het andere leven.

7774. vers 4-8. *En Mozes zei: Aldus heeft Jehovah gezegd: Omtrent middernacht zal Ik uitgaan in het midden van Egypte. En alle eerstgeborene in het land van Egypte zal sterven, van farao's eerstgeborene af, die op zijn troon zitten zou, tot de eerstgeborene van de dienstmaagd die achter de molens is; en alle eerstgeboorte van het beest. En er zal een groot geschreeuw zijn in het ganse land van Egypte. Hetwelk zoals dat niet geweest is en zoals dat niet zal worden toegevoegd. En voor alle zonen Israëls zal niet een hond de tong verroeren, van de man af en tot het beest toe, deswege opdat gijlieden weet dat Jehovah een onderscheid maakt tussen de Egyptenaren en tussen Israël. En al uw knechten zullen neerdalen, die tot mij en zich voor mij neerbuigen, al zeggende: Ga uit, gij en al het volk dat in uw voeten is; en daarna zal ik uitgaan; en hij ging uit van met farao in de ontsteking van de toorn.*

En Mozes zei: Aldus heeft Jehovah gezegd, betekent het onderricht; omtrent middernacht, betekent wanneer de verwoesting totaal zal zijn; zal Ik uitgaan in het midden van Egypte, betekent dan de tegenwoordigheid van het Goddelijke overal; en alle eerstgeborene in het land van Egypte zal sterven, betekent de verdoemenis dan van het van de naastenliefde gescheiden geloof; van farao's eerstgeborene af, die op zijn troon zitten zou, betekent de vervalste waarheden van het geloof die op de eerste plaats zijn; tot de eerstgeborene van de dienstmaagd die achter de molens is, betekent de vervalste waarheden van het geloof die op de laatste plaats zijn; en alle eerstgeboorte van het beest, betekent de geschonden goede dingen van het geloof; en er zal een groot geschreeuw zijn in het ganse land van Egypte, betekent het innerlijk weklagen, dat zoals dat niet geweest is en zoals dat niet zal worden toegevoegd, betekent dat de staat zodanig zou zijn, dat een daaraan eendere niet zou kunnen voorkomen; en voor alle zonen Israëls zal niet een hond zijn tong verroeren, betekent dat bij hen die van de geestelijke Kerk zijn, niet het minste van verdoemenis en geweeklaag zou zijn; van de man af en tot het beest toe, betekent niet ten aanzien van het ware, noch ten aanzien van het goede; daarom opdat gijlieden weet dat Jehovah een onderscheid maakt tussen de Egyptenaren en tussen Israël, betekent opdat het bekend zal zijn hoedanig het onderscheid is tussen hen die in het boze zijn en hen die in het goede zijn; en al uw knechten

zullen neerdalen, die tot mij, betekent hen die ondergeordend zijn; en zich voor mij neerbuigen, betekent het ontzag vanuit de vrees voor het Goddelijk Ware; zeggende: Ga uit, gij en al het volk dat in uw voeten is, betekent de smeekbede dat zij mogen weggaan van hen die in het ware uit het Goddelijke zijn, van het hoogste tot het laagste; en daarna zal ik uitgaan, betekent dat het Goddelijk Ware zal weggaan; en hij ging uit van met farao in de ontsteking van de toorn, betekent de tegenwoordigheid van het Goddelijk Ware, losgescheurd van hen die verdoemd moeten worden.

7775. En Mozes zei: Aldus heeft Jehovah gezegd, betekent het onderricht, nr. 7765.

7776. Omtrent middernacht; dat dit betekent wanneer de verwoesting totaal zal zijn, staat vast uit de betekenis van middernacht, namelijk wanneer er de dichtste donkerheid is, dat wil zeggen, wanneer er louter en alleen het valse is; de nacht immers betekent de staat van het valse, nrs. 2353, 6000; het midden ervan is het toppunt; dus is middernacht de totale verwoesting.

7777. Zal Ik uitgaan in het midden van Egypte; dat dit de tegenwoordigheid dan van het Goddelijke overal betekent, staat vast uit de betekenis van uitgaan door het midden, wanneer het wordt gezegd van Jehovah, dus de tegenwoordigheid van het Goddelijke; overal wordt aangeduid met het midden, wanneer daarvan wordt gesproken met betrekking tot het land; want uitgaan door het midden van Egypte, wil zeggen in het geheel.

7778. En alle eerstgeborene in het land van Egypte zal sterven; dat dit de verdoemenis betekent van het van de naastenliefde gescheiden geloof, staat vast uit de betekenis van sterven, namelijk de verdoemenis, nrs. 5407, 6119; en uit de betekenis van de eerstgeborene, dus het geloof van de Kerk, waardoor de naastenliefde is, nrs. 352, 2435, 6344, 7035; de eerstgeborene echter in het land van Egypte, is het geloof zonder de naastenliefde, nr. 7766. Voor wat betreft het geloof zonder de naastenliefde moet verder worden gezegd: het geloof dat zonder de naastenliefde is, is geen geloof, maar slechts een wetenschap van zulke zaken die van het geloof zijn; de waarheden immers van het geloof beogen de naastenliefde als hun laatste doel en daarna gaan zij vanuit de naastenliefde voort zoals uit haar eerste doel; daaruit blijkt, dat de geloofszaken niet bestaan bij hen die niet in de naastenliefde zijn; dat er evenwel een wetenschap van de waarheden van het geloof bij hen bestaat, is bekend; het is deze wetenschap die door hen het geloof wordt genoemd; en wanneer de wetenschappelijke dingen van het ware en het goede van het geloof door hen worden aangewend om valsheden en boosheden te bevestigen, dan zijn zij niet langer bij hen, waarheden en goedheden van het geloof, want zij treden toe tot de valsheden en boosheden, waaraan zij van dienst zijn, want daarin worden dan die valsheden en boosheden zelf beoogt, die zij bevestigen.

De echte dingen van het geloof schouwen omhoog tot de hemel en tot de Heer, maar de zaken die van het van de naastenliefde gescheiden geloof zijn, schouwen omlaag en wanneer zij die boosheden en valsheden bevestigen, zien zij tot de hel.

Daaruit blijkt eveneens dat het van de naastenliefde gescheiden geloof geen geloof is.

Hieruit kan vaststaan wat er wordt verstaan onder de verdoemenis van het van de naastenliefde gescheiden geloof, namelijk dat het de verdoemenis is van het vervalste ware en van het geschonden goede, die van het geloof zijn; want het ware is, wanneer het is vervalst, niet langer het ware maar het valse en het goede is, wanneer het is geschonden, is niet langer het goede maar het boze; en het geloof zelf is niet langer het geloof van het ware en het goede, maar van het valse en het boze, hoe het ook in de uiterlijke vorm mag verschijnen en klinken; en wat een verborgenheid is: eenieder heeft een zodanig geloof als zijn leven is;

indien dus het leven verdoemd is, is ook het geloof verdoemd; het is immers het geloof van het valse, wanneer het leven een leven van het boze is.

Dat dit zo is, verschijnt niet in de wereld, maar het wordt geopenbaard in het andere leven; wanneer daar de bozen worden beroofd van de kennis van het ware en het goede, dan gaat uit dat kwade het valse voort, dat bij hen verborgen lag.

Bij sommige bozen is er een overreding dat het ware van het geloof het ware is; van dit overredende meent men ook dat het geloof is, maar het is het geloof niet; het werd immers ingeprent vanwege het einddoel dat het als middel van dienst kan zijn om gewin, eerbewijzen en roem te behalen; zolang die waarheden als middelen van dienst zijn, worden zij geliefd ter wille van een einddoel, dat boos is; maar wanneer zij niet langer van dienst zijn, worden zij verlaten, ja zelfs als valsheden beschouwd; het is deze overreding die het overredende geloof wordt genoemd en het is datgene wat wordt verstaan onder de woorden van de Heer bij Mattheüs: *‘Velen zullen te dien dage tot Mij zeggen: Heer, Heer, hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd en door Uw Naam demonen uitgeworpen en in Uw Naam vele krachten gedaan. Maar dan zal Ik hun belijden: Ik ken u niet, gaat weg van Mij, gij die ongerechtigheid werkt’*, (Mattheüs 7:22,23); hetzelfde geloof wordt ook verstaan onder de lampen zonder olie bij de vijf dwaze maagden, die ook zeiden: *‘Heer, Heer, doe ons open; maar antwoordende zei Hij: Voorwaar, Ik zeg u, Ik ken u niet’*, (Mattheüs 25:11,12); met de lampen worden de waarheden van het geloof aangeduid en met de olie het goede van de naastenliefde, dus met de lampen zonder olie, de waarheden van het geloof zonder het goede van de naastenliefde.

7779. Van farao’s eerstgeborene af, die op zijn troon zitten zou; dat dit de vervalste waarheden van het geloof betekent, die op de eerste plaats zijn, staat vast uit de betekenis van de eerstgeborene, namelijk het geloof, nrs. 352, 2435, 6344, 7035; uit de uitbeelding van farao, dus het wetenschappelijke in het algemeen dat de waarheden van de Kerk verdraait, nrs. 6015, 6651, 6670, 6683, 6692; dus is de eerstgeborene van farao het geloof van zulke zaken, dus het geloof van de vervalste waarheden van het geloof; en uit de betekenis van de troon, namelijk het rijk van het ware en in de tegengestelde zin het rijk van het valse, nr. 5313.

Dat onder farao’s eerstgeborene die op zijn troon zitten zou, de vervalste waarheden van het geloof worden verstaan, die op de eerste plaats zijn, blijkt hieruit dat er wordt gezegd tot de eerstgeborene van de dienstmaagd die achter de molens is, waarmee de vervalste waarheden van het geloof worden aangeduid die op de laatste plaats zijn; en bovendien is de zoon van de koning het belangrijkste of het eerste, omdat de koning het hoofd is.

De vervalste waarheden op de eerste plaats zijn die onderwerpen die als meest wezenlijk worden erkend, zoals de volgende: dat het geloof zaligt, hoe de mens ook geleefd mag hebben en dat het de mens zaligt in het laatste uur van zijn leven en dat hij dan gezuiverd van zonden is, dus dat die in één oogwenk worden afgewist, zoals vuile handen door water; deze dingen stellen, dat er geloof zonder naastenliefde bestaat en dat het leven er ten aanzien van de zaliging van de mens er niets toe doet; en verder dat een mens-duivel in één oogwenk een engel van God kan worden; zulke en soortgelijke dingen zijn vervalste waarheden op de eerste plaats; die daaruit het naast worden afgeleid, zijn op de tweede plaats; die van de verwijderde afleiding zijn op de laatste plaats; er zijn immers wijde afleidingen van iedere waarheid en in een lange reeks, waarvan er sommige rechtstreeks binnengaan, sommige schuin van opzij en die slechts aanraken zijn de laatste.

Dat zulke en eendere dingen vervalste waarheden van het geloof zijn, blijkt duidelijk; wie immers weet niet, indien hij juist denkt, dat het leven van het geloof maakt dat de mens geestelijk is, niet echter het geloof tenzij voor zoveel als ervan aan het leven is ingeplant; het leven van de mens is zijn liefde en datgene wat hij liefheeft, wil hij en streeft daarnaar en dat wat hij wil en nastreeft, dat doet hij; dit is het ‘zijn’ van de mens, maar niet dat wat hij weet

en dat wat hij denkt en niet wil; dit ‘zijn’ van de mens kan nooit veranderd worden in een ander ‘zijn’ door te denken over bemiddeling en zaliging, maar door een nieuwe wederverwekking, die plaatsvindt door zijn hele leven heen; want hij moet opnieuw ontvangen worden, geboren worden, opgroeien; dit vindt niet plaats door denken en spreken, maar door willen en handelen.

Deze woorden zijn gezegd, omdat met farao’s eerstgeborene en de eerstgeborenen van de Egyptenaren, het van de naastenliefde gescheiden geloof wordt aangeduid en dat dit geen geloof is, maar een kennis of wetenschap van zulke dingen die van het geloof zijn, is in het voorgaande getoond.

Dat de eerstgeborenen van de Egyptenaren dat geloof hebben uitgebeeld, heeft als oorzaak dat de Egyptenaren, meer dan de overigen die de uitbeeldende Kerk na de tijd van de vloed hebben samengesteld, in de wetenschap van de rituelen van de Kerk waren, nrs. 4749, 4964, 4966, 6004.

In die tijd waren alle rituelen uitbeeldend voor geestelijke zaken die in de hemel zijn; dit wisten de Egyptenaren meer dan de overigen; maar in de loop van de tijd begonnen zij alleen de erkenningen lief te hebben en toen, eender als heden ten dage, in de wetenschap van zulke zaken die van de Kerk zijn, het wezenlijke van de Kerk te stellen en niet langer in het leven van de naastenliefde en zo keerden zij dus de gehele orde van de Kerk om en nadat deze was omgekeerd, konden de waarheden die van het geloof worden genoemd, wel niet anders dan vervalst worden; want de waarheden die tegen de Goddelijke orde worden aangevoerd, wat gebeurt wanneer zij tot boze dingen en bij de Egyptenaren tot magische dingen worden aangewend, zijn niet langer waarheden bij hen, maar zij trekken het uit het boze waartoe zij worden aangewend, dat het valsheden zijn.

Ter toelichting dient de eredienst van het kalf bij de Egyptenaren; zij wisten wat het kalf uitbeelde, namelijk het goede van de naastenliefde; zolang zij dit wisten en dit dachten, wanneer zij kalveren zagen of wanneer zij kalveren voorbereiden voor de gastmalen van de naastenliefde, zoals die van de Ouden waren geweest en daarna wanneer kalveren als slachtoffers werden geofferd, dan dachten zij gezond en tegelijk met de engelen in de hemel; want voor de engelen is het kalf het goede van de naastenliefde; toen zij echter begonnen kalveren van goud te maken en die in hun tempels op te stellen en te vereren, dachten zij ongezond en tegelijk met de helsen; zo keerden zij dus een ware uitbeelding om in een valse uitbeelding.

7780. Tot de eerstgeborene van de dienstmaagd die achter de molens is, dat dit de vervalste waarheden van het geloof betekent die op de eerste plaats zijn, staat vast uit de betekenis van de eerstgeborene, namelijk het geloof, nr. 7779; en omdat dit het geloof is, is dit het ware in samenvatting, want het ware is van het geloof, omdat het geloofd moet worden; uit de betekenis van de dienstmaagd, namelijk de uiterlijke aandoening van het ware of de aandoening van de wetenschappen, nrs. 1895, 2567, 3835, 3849; de dienstmaagd achter de molens echter is de meest uiterlijke aandoening van de wetenschappen, want met achter de molens wordt datgene aangeduid wat op de laatste plaats is.

Er wordt gezegd achter de molens, omdat van molen wordt gesproken met betrekking tot geloofszaken; het graan wordt immers door molens fijngemalen tot meel en dan tot brood bereid; en met het meel wordt het ware aangeduid waaruit het goede is en met het brood het goede zelf dat daaruit is; zo is dus aan de molens zitten, zulke zaken aanleren die van dienst zullen zijn voor het geloof en door het geloof voor de naastenliefde en zich van die dingen doordrenken; vandaar komt het, dat de Ouden wanneer zij de eerste grondslagen van de leer van het geloof beschreven, die hebben beschreven met zitten aan de molens en de zaken die nog grover waren, met zitten achter de molens.

Omdat zulke dingen worden aangeduid, zegt daarom de Heer waar Hij over de laatste tijd van de Kerk onderwijst: *‘Twee zullen in de molen malen, de ene zal aangenomen worden en de andere zal verlaten worden’*, (Mattheüs 24:41); deze woorden zouden nooit gezegd zijn, indien niet de molen de dingen betekende die van het geloof waren; wat de molen en malen in de innerlijke zin is, zie nr. 4335.

Wat de waarheden van het geloof aangaat die in de eerste plaats en die in de laatste plaats zijn, moet men weten dat de waarheden van het geloof die rechtstreeks voortgaan uit het goede van de naastenliefde, die zijn welke in de eerste plaats zijn, want zij zijn de goede dingen in vorm; de ware dingen echter die in de laatste plaats zijn, zijn naakte waarheden; wanneer immers de waarheden achtereenvolgens worden afgeleid, treden zij in elke graad van het goede terug en worden tenslotte naakte waarheden; zulke ware dingen zijn het die met de dienstmaagden achter de molens worden aangeduid.

7781. En alle eerstgeboorte van het beest, dat dit de geschonden goede dingen van het geloof betekent, staat vast uit de betekenis van de eerstgeboorte, dus het geloof; en uit de betekenis van het beest, namelijk de aandoeningen van het goede en in de tegengestelde zin de aandoeningen van het boze, zie de nrs. 45, 46, 142, 143, 246, 714, 715, 719, 776, 2179, 2180, 3519, 5198, 4724; dat de beesten dit betekenen is vanwege de uitbeeldingen in het andere leven, nr. 3218; daarom werden eveneens zulke dingen erdoor uitgebeeld in de slachtoffers, nrs. 2180, 2805, 2807, 2830, 3519; omdat de beesten die dingen betekenden, wordt daarom met de eerstgeboorte van het beest het goede van het ware aangeduid, hier geschonden, omdat het bij de Egyptenaren was, die alle waarheden en goedheden hadden verdraaid door de aanwending ervan tot boze nutten.

7782. En er zal een groot gekerm zijn in het ganse land van Egypte; dat dit het innerlijk weeklagen betekent, staat vast uit de betekenis van gekerm dat er is vanwege de gestorven eerstgeborenen, in de innerlijke zin vanwege de verdoemenis, dus het weeklagen; dat een groot gekerm de innerlijk weeklacht is, komt omdat hoe groter de weeklacht is, des te innerlijker zij is.

7783. Hetwelk zoals dat niet geweest is en zoals dat niet zal worden toegevoegd; dat dit betekent dat de staat zodanig zou zijn dat een daaraan eendere niet zou kunnen voorkomen, staat vast uit wat in de nrs. 7649, 7686 is ontvouwd.

7784. En voor alle zonen Israëls zal niet een hond zijn tong verroeren; dat dit betekent dat bij hen die van de geestelijke Kerk zijn, niet het minste van verdoemenis en weeklacht zal zijn, staat vast uit de uitbeelding van de zonen Israëls, dus zij die van de geestelijke Kerk zijn, nrs. 6426, 6637, 6862, 6868, 7035, 7062, 7198, 7201, 7215, 7223; en uit de betekenis van niet een hond de tong verroeren, namelijk niet het minste van verdoemenis en weeklacht zijn, want het wordt tegengesteld aan het grote gekerm dat in het land van Egypte zal zijn, wat de innerlijke weeklacht is, nr. 7782, en dit vanwege de verdoemenis, die wordt aangeduid met de dood van de eerstgeborenen.

Dat er voor diegenen die van de geestelijke Kerk zijn, dat wil zeggen die in het goede van de Kerk zijn, niet het minste van verdoemenis is, daaronder moet men niet verstaan dat zij zonder een of ander boze zijn, maar dat zij van het boze worden afgehouden en in het goede worden gehouden door de Heer; het eigene van hen is niets anders dan het boze en het verdoemde, maar het eigene van de Heer dat zij aannemen, is het goede, dus zonder enige verdoemenis; zo wordt er dus verstaan dat er niets van verdoemenis is voor hen die in de Heer zijn.

Dat er wordt gezegd, dat niet een hond de tong zal verroeren, is vanwege de betekenis van de hond; de hond betekent de allerlaagsten of de geringen van de Kerk, ook degenen die buiten de Kerk zijn en verder zij die veel praten over kerkzaken maar daar slechts weinig van verstaan; en in de tegengestelde zin zij die geheel en al buiten het geloof van de Kerk zijn en die de dingen die van het geloof zijn met verachting beschouwen.

Dat de honden degenen betekenen die buiten de Kerk staan, staat vast bij Mattheüs: *‘Jezus zei tot de Griekse vrouw, een Syro-Fenicische: Het is niet goed het brood van de zonen te nemen en de honden voor te werpen. Zij echter zei: Zeker, Heer, doch de hondjes eten ook van de brokjes die er vallen van de tafel van hun heren. Toen, antwoordende, zei Jezus: O vrouw, groot is uw geloof; u geschiede gelijk gij wilt; en haar dochter werd genezen’*, (Mattheüs 15:26-28; Markus 7:27,28); daar worden onder de zonen degenen verstaan die binnen de Kerk zijn en onder de honden zij die buiten zijn; eender onder *‘de honden die de zweren van Lazarus likten’*, (Lukas 16:21; onder de rijke wordt daar immers in de innerlijke zin degene verstaan die binnen de Kerk is en vandaar overvloed van geestelijke rijkdommen heeft, die de erkenningen van het ware en het goede zijn.

De honden staan voor hen die binnen de Kerk op de laagste plaats zijn, die over zulke dingen die van de Kerk zijn, veel praten maar slechts weinig verstaan en in de tegengestelde zin zij die de dingen die van het geloof zijn verachten; bij Jesaja: *‘Zijn uitkijzers zijn allen blind, zij weten niet, zij allen zijn stomme honden, zij kunnen niet bassen, kijkende, neerliggende, het sluimeren liefhebbende’*, (Jesaja 56:10).

Bij David: *‘Zij tieren zoals honden, zij gaan rondom in de stad, omdat zij oprispen met hun mond, zwaarden zijn in hun lippen’*, (Psalm 59:7,8,15).

Bij dezelfde: *‘Opdat gij uw voet indrukt in het bloed, de tong van uw honden’*, (Psalm 68:24).

Bij Markus: *‘Geeft dat wat heilig is, de honden niet, noch werpt uw paarlen voor de zwijnen, opdat zij niet misschien die met hun voeten vertreden en zich omkerende u verscheuren’*, (Markus 7:6).

Vandaar wordt het meest minderwaardige, dat moest weggegooid worden, met een dode hond aangeduid, (1 Samuël 24:15; 2 Samuël 9:8; 16:9).

7785. Van de man af tot het beest toe; dat dit betekent niet ten aanzien van het ware, noch ten aanzien van het goede, staat vast uit de betekenis van de man, dus het ware, nr. 3134; en uit de betekenis van het beest, namelijk de aandoening van het goede, dus het goede, nr. 7781.

7

786. Deswege opdat gijlieden weet dat Jehovah een onderscheid maakt tussen de Egyptenaren en tussen Israël; dat dit betekent opdat het bekend zal zijn hoedanig het onderscheid is tussen hen die in het boze zijn en hen die in het goede zijn, staat vast uit de betekenis van weten, namelijk bekend zijn; uit de uitbeelding van de Egyptenaren, namelijk zij die in het boze zijn; met de Egyptenaren werden eerder degenen aangeduid die in het valse zijn; nu echter worden met hen nadat zij verwoest zijn ten aanzien van de waarheden van de Kerk die zij hebben geweten, degenen aangeduid die in het boze zijn; met de dood van de eerstgeborenen wordt immers de verdoemenis aangeduid, die de staat van het boze is; en uit de uitbeelding van de zonen Israëls, dus zij die van de geestelijke Kerk zijn, nr. 7784, dus zij die in het goede zijn; want zij die van de geestelijke Kerk zijn, worden door het geloof tot de naastenliefde geleid, dus door het ware tot het goede.

7787. En al uw knechten zullen tot mij neerdalen; dat dit degenen betekent die ondergeordend zijn, staat vast uit de betekenis van farao's knechten, namelijk zij die ondergeordend zijn, nr. 7773.

7788. En zich voor mij neerbuigen; dat dit het ontzag betekent uit de vrees voor het Goddelijk Ware, staat vast uit de uitbeelding van Mozes, namelijk het Goddelijk Ware, waarover meermalen eerder; en uit de betekenis van zich neerbuigen, dus de vernedering; hier is het echter het ontzag vanuit vrees, omdat het wordt gezegd van hen die in het boze zijn.

Er wordt gezegd het ontzag vanuit vrees, omdat de bozen niet enig ontzag voor het Goddelijk Ware hebben, zelfs niet voor het Goddelijke Zelf, dan dat wat zij hebben uit vrees.

Zij die in de hel zijn, hebben immers slechts zichzelf lief en degenen die slechts zichzelf liefhebben, hebben geen ontzag voor iemand anders, want al het ontzag voor anderen, ook voor het Goddelijke Zelf, keren zij naar zich toe; waar de liefde is, daar is het ontzag; waar de liefde niet is, daar is geen ontzag dan alleen vanuit vrees.

Vandaar komt het dat de bozen in het andere leven straffen ondergaan, totdat zij het tenslotte niet meer wagen om op te staan tegen de goeden en die te bestoken; want door geen ander middel dan door vrees voor straffen worden zij daarvan afgeschrikt kwaad te doen.

7789. Al zeggende: Ga uit, gij en al het volk dat in uw voeten is; dat dit de smeekbede betekent dat zij mogen weggaan van hen die in het ware uit het Goddelijke zijn, van het hoogste tot het laagste, staat vast uit de betekenis van uitgaan, dus weggaan; uit de uitbeelding van Mozes, die hier ‘gij’ is, dus het Goddelijk Ware; uit de betekenis van het volk, dus zij die in het ware uit het Goddelijke zijn; door de zonen Israëls immers, die hier het volk zijn, worden degenen uitgebeeld die van de geestelijke Kerk zijn, dus die in het ware van het goede en in het goede van het ware zijn, hier degenen die in het ware uit het Goddelijke zijn, omdat er wordt gezegd: het volk dat in uw voeten is; door Mozes immers wordt het Goddelijk Ware uitgebeeld; en uit de betekenis van in de voeten, dus degenen die beneden zijn en dus ondergeordend; de voeten immers betekenen de lagere dingen, omdat zij het natuurlijke betekenen; de natuurlijke wereld immers is beneden de geestelijke wereld; dat de voeten de natuurlijke dingen betekenen, zie de nrs. 2162, 3761, 3986, 4280, 4938-4952; vandaar komt het, dat er wordt gezegd het volk dat in uw voeten is; ook wordt aangeduid van het hoogste tot het laagste, met Mozes het hoogste, omdat hij het Goddelijk Ware uitbeeldt; met het volk in zijn voeten, allen en de afzonderlijken die in het ware uit het Goddelijke zijn.

7790. En daarna zal ik uitgaan; dat dit betekent dat het Goddelijk Ware zal weggaan, staat vast uit de betekenis van uitgaan, dus weggaan; en uit de uitbeelding van Mozes, dus het Goddelijk Ware.

Dit betekent dat van degenen die de rechtschapenen hebben bestookt, wanneer zij verdoemd worden, al het Goddelijke weggaat, want dan zijn zij in de staat van hun boze en het boze verwerpt al het Goddelijk Ware en blust het uit.

Tevoren, voordat zij verdoemd werden, hebben zij de waarheden van het geloof weliswaar geweten, maar toch hadden zij de waarheden niet in henzelf; de waarheden waren toen immers in hun mond, echter niet in het hart; daarom, wanneer zij ten aanzien van deze dingen zijn verwoest, blijft het boze achter en dan treedt eveneens het valse van het boze tevoorschijn, dat erin verborgen lag; want hoewel zij de waarheden hebben beleden, waren zij toch niet daarin, maar in het valse; de belijdenis zelf van het ware daalde ook niet neer vanuit zijn beginsel, namelijk uit het goede, maar uit het boze, want zij was er voor hen ter wille van het gewin, eer en faam, dus ter wille van zichzelf en van de wereld.

Waarheden die uit zo’n beginsel neerdalen, kleven vast aan de oppervlakte en vallen van daar, wanneer zij verwoest worden als schubben af en wanneer zij afvallen, laten zij plekken achter die stinken en rotten ten gevolge van de valsheden die vanuit het boze daar uitwasemen.

Zodanig is het lot van hen die de waarheden hebben geweten en toch daartegen hebben geleefd, volgens de woorden van de Heer bij Lukas: *'Die dienstknecht die de wil van zijn heer weet, maar zich niet bereidt, noch diens wil doet, zal met vele slagen geslagen worden; wie echter niet gekend heeft, ook al doet hij dingen die slagen waardig zijn, die zal met weinige geslagen worden'*, (Lukas 12:47,48).

7791. En hij ging uit van met farao in de ontsteking van de toorn; dat dit betekent de tegenwoordigheid van het Goddelijk Ware losgescheurd van hen die verdoemd moeten worden, staat vast uit de betekenis van uitgaan, dus weggaan, hier losgescheurd worden, omdat er wordt gezegd in de ontsteking van de toorn; het laatste, wanneer de verdoemenis er is, is ook het losscheuren, want wanneer zij het Goddelijk Ware beginnen te verafschuwen en daarna te vrezen en tenslotte beginnen te huiveren bij de tegenwoordigheid ervan, dan scheuren zij zich ervan los; uit de uitbeelding van Mozes, te weten het Goddelijk Ware, waarover vele malen eerder; uit de uitbeelding van farao, dus zij die degenen bestookten die van de geestelijke Kerk zijn, waarover eveneens eerder, hier echter zij die verdoemd moeten worden; de verdoemenis immers wordt daarmee aangeduid dat de eerstgeborenen ter dood werden gebracht, nr. 7778; en uit de betekenis van de ontsteking van de toorn, namelijk de tegenzin en de afkeer, nrs. 3614, 5034, 5798 en wanneer het aan het Goddelijke wordt toegekend, zoals hier aan het Goddelijk Ware, dat door Mozes wordt uitgebeeld, wordt niet verstaan dat het Goddelijke Zich afkeerde, maar dat zij het zelf deden die in het boze zijn, nr. 5798; van ontsteking wordt gesproken met betrekking tot het valse en van toorn met betrekking tot het boze, nr. 3614.

7792. vers 9,10. *En Jehovah zei tot Mozes: Farao zal naar ulieden niet horen, deswege opdat Mijn wonderen in het land van Egypte vermenigvuldigd worden. En Mozes en Aharon deden al die wonderen voor farao; en Jehovah verstijfde farao's hart en hij zond de zonen Israëls niet heen uit zijn land.*

En Jehovah zei tot Mozes, betekent de inlichting; farao zal naar ulieden niet horen, betekent de ongehoorzaamheid; daarom omdat Mijn wonderen in het land van Egypte vermenigvuldigd worden, betekent opdat zij daarover worden bevestigd dat zij in geen geloof zijn geweest, maar in het boze; en Mozes en Aharon deden al die wonderen voor farao, betekent dat die verwoestingen en daaruit de bevestigingen dat zij in het boze zijn, zijn gebeurd door het ware voortgaande uit het Goddelijke; en Jehovah verstijfde farao's hart, betekent dat zij hardnekkig volhielden; en hij zond de zonen Israëls niet heen uit zijn land, betekent dat zij hen die van de geestelijke Kerk waren, niet verlieten.

7793. En Jehovah zei tot Mozes; dat dit de inlichting betekent, staat vast uit de betekenis van zeggen, wanneer door Jehovah wordt voorzegd wat zal gebeuren, dus de inlichting.

7794. Farao zal naar ulieden niet horen; dat dit de ongehoorzaamheid betekent, staat vast uit de betekenis van horen, namelijk de gehoorzaamheid, nrs. 2542, 3869, 4652-4660, 5017, 716; en uit de uitbeelding van farao, namelijk zij die de rechtschapenen in het andere leven hebben bestookt, nu degenen die verdoemd moeten worden.

7795. Daarom omdat Mijn wonderen in het land van Egypte vermenigvuldigd worden; dat dit betekent opdat zij daarover worden bevestigd dat zij in geen geloof zijn geweest, maar in het boze, staat vast uit de betekenis van de wonderen en van de tekenen, die in Egypte werden gedaan, namelijk de verwoestingen en de bevestigingen daaruit dat zij in het boze zijn, nr.

7633; die wonderen immers betekenden evenzovele graden van verwoesting van hen die binnen de Kerk in de wetenschap van geloofszaken waren geweest en toch boos hadden geleefd; en omdat die het zijn die de rechtschapenen in het andere leven bestoken, is het de staat van hen nu, die hier wordt aangeduid, nr. 7465.

Met het vermenigvuldigd worden van de wonderen worden de opeenvolgende graden van hun staten aangeduid.

De oorzaak van het evenzovele graden zijn, is deze: opdat de bozen daarover worden bevestigd dat zij in het boze zijn en eveneens opdat de goeden worden verlicht ten aanzien van de staat van hen die binnen de Kerk boos hebben geleefd, nr. 7633; indien het die oorzaken niet waren, zouden de bozen zonder zoveel opeenvolgende veranderingen van staten terstond verdoemd of in de hel neergelaten hebben kunnen worden.

Dat de bozen voordat zij verdoemd en in de hel worden neergelaten, zoveel staten ondergaan, is in de wereld volslagen onbekend; men gelooft dat de mens òf verdoemd òf gezaligd wordt en dat dit plaatsvindt zonder enig proces; maar het is hiermee anders gesteld: daar regeert de gerechtigheid; iemand wordt niet verdoemd voordat hij zelf weet en innerlijk daarvan is overtuigd, dat hij in het boze is en dat hij in het geheel niet in de hemel kan zijn; voor hem worden eveneens zijn boosheden geopend, volgens de woorden van de Heer bij Lukas: *‘Er is niets verheeld, dat niet zal onthuld worden, of verborgen, dat niet zal gekend worden; daarom, al wat gij in de duisternis gezegd zult hebben, zal in het licht gehoord worden en wat gij in het oor gesproken zult hebben in de binnenkamers, zal op de daken gepredikt worden’*, (Lukas 12:2,3,9; Mattheüs 10:26; Markus 4:22); en wat meer is, hij wordt ook vermaand om van het boze af te laten, maar omdat hij dit niet kan vanwege de heerschappij van het boze, wordt hem dan de macht afgenomen van het kwaad te doen door vervalsingen van het ware en het veinzen van het goede, dit vindt achtereenvolgens plaats van de ene graad tot de andere; en tenslotte volgt de verdoemenis en het neerlaten in de hel; dit vindt plaats, wanneer hij komt in het boze van zijn leven.

Het boze van het leven is het boze van de wil en van het denken daaruit; dus hoedanig de mens innerlijk is en hoedanig de mens uiterlijk zou zijn, indien de wetten niet in de weg stonden, noch de vrees voor het verlies van gewin, eer, faam en eveneens van zijn leven; dit is het leven dat eenieder na zijn dood volgt, niet echter het uiterlijke leven, tenzij dit voortgaat vanuit het innerlijke; de mens veinst immers in zijn uiterlijke het tegendeel; en daarom blijkt het, wanneer de mens na de dood ten aanzien van zijn uiterlijke wordt verwoest, dan hoedanig hij is geweest, zowel naar zijn wil als naar zijn denken; tot deze staat wordt ieder boos mens door de graden van verwoesting gebracht; alle verwoesting immers in het andere leven gaat voort vanuit het uiterlijke tot het innerlijke.

Hieruit kan vaststaan hoedanig de gerechtigheid is in het andere leven en hoedanig het proces voordat de boze wordt verdoemd.

Daaruit blijkt dat met Mij wonderen vermenigvuldigd in het land van Egypte, wordt aangeduid opdat zij daarover worden bevestigd dat zij in geen geloof zijn geweest, maar in het boze; dat zij die in het boze zijn, geen geloof hebben, zie nr. 7778.

7796. En Mozes en Aharon deden al die wonderen voor farao; dat dit betekent dat die verwoestingen en daaruit de bevestigingen dat zij in het boze zijn, zijn gebeurd door het ware uit het Goddelijke, staat vast uit de uitbeelding van Mozes en Aharon, dus het Goddelijk Ware: Mozes het ware dat rechtsreeks voortgaat uit het Goddelijke en Aharon dat wat indirect voortgaat, nrs. 7010, 7089, 7382; en uit de betekenis van de wonderen die in Egypte of voor farao werden gedaan, dus evenzovele verwoestingen van hen die van de Kerk zijn en boos hebben geleefd; dat de wonderen van Egypte die zijn, kan vaststaan uit de betekenis van elk wonder; dat het ook bevestigingen zijn dat zij niet in het geloof maar in het boze zijn, zie nr. 7795.

Er wordt gezegd, dat Mozes en Aharon die wonderen deden, terwijl zij toch niet door hen maar door het Goddelijke hebben plaatsgevonden; maar het werd zo gezegd, omdat door Mozes en Aharon het Goddelijk Ware wordt uitgebeeld en de wonderen hebben plaatsgevonden door het Goddelijke, voortgaande door het Ware uit het Goddelijke; alle dingen immers die gebeuren door het Goddelijke Zelf, vinden plaats door het Ware, voortgaande uit het Goddelijke.

Het Goddelijke Zelf is het ‘Zijn’ van alle dingen, maar het Ware dat daaruit voortgaat, is het ‘Bestaan’ van alle dingen; het Goede Zelf, dat het Goddelijk Zijn is, brengt alle dingen voort door zijn Ware.

Gezegd wordt dat de verwoestingen hebben plaatsgevonden door het Ware uit het Goddelijke, maar het moet worden verstaan, dat het Goddelijk Ware niet de oorzaak is; het Goddelijke immers verwoest niemand; maar de boze verwoest zichzelf daardoor dat hij zich hardnekkig verzet tegen het Goddelijk Ware, door dat uit te blussen, of door het te verwerpen, of door het te verdraaien en dat hij het Goddelijk Goede dat aanhoudend invloeit, in het boze verkeert; dit is het dus dat verwoest; vandaar blijkt, vanwaar de oorzaak is, namelijk dat niet de invloeiing van het goede en het ware uit het Goddelijke de oorzaak is, want zonder die invloeiing ervan is er geen leven; maar de oorzaak is de omkering ervan in het boze en het valse, wat plaatsvindt bij degene die in het boze is.

7797. En Jehovah verstijfde farao’s hart; dat dit betekent dat zij hardnekkig volhielden, staat vast uit de betekenis van het hart verstijven, dus hardnekkig volhouden, nrs. 7272, 7300, 7305.

Dat Jehovah niet het hart verstijft of het boze doet, hoewel Hem dat in de zin van de letter van het Woord wordt toegeschreven, zie de nrs. 7533, 7643, 7632.

7798. En hij zond de zonen Israëls niet heen uit zijn land; dat dit betekent dat zij hen die van de geestelijke Kerk waren, niet verlieten, staat vast uit de betekenis van heenzenden, dus verlaten; en uit de uitbeelding van de zonen Israëls, dus zij die van de geestelijke Kerk zijn, nrs. 6427, 6637, 6862, 6868, 7035, 7062, 7198, 7201, 7215, 7223.

OVER DE GEESTEN EN DE INWONERS VAN DE PLANEET JUPITER

7799. Het werd gegeven met de geesten en de engelen van de planeet Jupiter langere tijd verkeer te onderhouden dan met de geesten van de overige planeten; daarom moeten ten aanzien van de staat van hen en van de inwoners van die planeet meer bijzonderheden moeten worden vermeld.

7800. De planeet Jupiter verschijnt weliswaar niet aan degenen die in het andere leven zijn, maar de geesten die daar vandaan komen, verschijnen vooraan naar links op enige afstand en wel bestendig; daar is eveneens de planeet in de idee van de geesten en de engelen; de geesten van iedere planeet zijn over en weer van elkaar gescheiden en zij zijn dichtbij hun wereldrond

De oorzaak dat zij gescheiden zijn, is dat zij van een andere inborst zijn en in een ander gebied in de Grootste Mens; en zij die van een verschillende inborst zijn verschijnen van de anderen verwijderd volgens die verscheidenheid; alle scheiding en alle onderscheid van de

geesten en de engelen ten aanzien van de plaatsen en de afstanden in het andere leven, verschijnen volgens de verscheidenheden van de inborst of gemoedsaard; want de plaats stemt overeen met de staat, nrs. 2625, 2837, 3356, 3387, 4321, 4882, 5605, 7381.

7801. Er zijn verscheidene geslachten van geesten uit de planeet Jupiter, maar er zijn er drie waarmee ik contact heb gehad en vaak heb gesproken: het ene geslacht, dat ook het laagste is, verschijnt duister, bijna zwart; zij worden door de anderen veracht en kastijders genoemd, omdat zij de inwoners van hun aardbol die boos leven, tuchtigen; zij begeren voortdurend naar de hemel te komen.

Het andere geslacht blinkt van aangezicht zoals door het weerkaatste schijnsel van een kaars; zij verschijnen zittend zoals afgoden, want zij laten zich door de anderen aanbidden, vooral door de dienstknechten die zij in de wereld hebben gehad; daar hadden zij hen immers overreed dat zij middelaars tot de Heer waren; zij worden door hen heiligen en ook heren genoemd.

Het derde geslacht, dat het beste is, munt boven de overige uit in inzicht en wijsheid; zij verschijnen in kleding van azuren of van hemelsblauwe kleur, met daar doorheen geweven korreltjes goud.

De engelen zelf echter die vanuit die aardbol zijn, zijn tezamen met de engelen van de overige aardbollen, want allen die waarlijk engelen zijn, stellen één gemeenschappelijke hemel samen.

7802. Het is op die aardbol gewoon dat de geesten met de inwoners spreken en hen onderrichten en eveneens tuchtigen, indien zij boos hebben gehandeld; omdat mij hierover verschillende zaken door hun engelen zijn meegedeeld, zou ik die in volgorde willen vermelden.

Dat de geesten daar met de mensen spreken, heeft als oorzaak dat zij veel denken over de hemel en over het leven na de dood en dat zij zich over het leven in de wereld betrekkelijk slechts weinig bezorgd maken; zij weten immers dat zij zullen leven na hun overlijden en in een gelukzalige staat volgens de staat van hun innerlijk zoals die in de wereld is gevormd. Het was op deze aardbol in de oude tijden ook gewoon om met geesten en engelen te spreken vanwege eenzelfde oorzaak, namelijk dat zij over de hemel en slechts weinig over de wereld dachten; maar die levende verbinding met de hemel werd mettertijd gesloten, naar gelang de mens van innerlijk uiterlijk was geworden, dat wil zeggen naarmate hij meer over de wereld begon te denken en slechts weinig over de hemel; en te meer toen hij niet langer geloofde dat er een hemel en een hel was, noch dat in hem een mens-geest is, die na de dood leeft. Heden ten dage gelooft men immers dat het lichaam uit zichzelf leeft en niet vanuit zijn geest; en daarom zou de mens, indien hij nu niet het geloof kon hebben dat hij met het lichaam zal wederopstaan, geen geloof ten aanzien van de wederopstanding hebben.

7803. Voor wat betreft het spreken van geesten met de inwoners van Jupiter: er zijn geesten die hen tuchtigen, er zijn er die hen onderrichten en er zijn er die hen regeren.

De geesten die tuchtigen, gaan aan de linkerzijde te werk en buigen zich naar de rug en wanneer zij daar zijn, halen zij uit het geheugen van de mens al diens daden en gedachten tevoorschijn; dit is immers gemakkelijk voor geesten, want wanneer zij tot de mens naderen, komen zij direct in zijn gehele geheugen, nrs. 6192, 6193, 6198, 6199, 6214; indien zij vinden dat hij boos gehandeld of boos gedacht heeft, dan berispen zij hem een tuchtigen hem eveneens door een pijn in de gewrichten van de voeten of van de handen of door een pijn rondom de maagstreek; dit kunnen geesten eveneens behendig, wanneer het wordt toegestaan.

Wanneer deze geesten tot de mens komen, jagen zij hem een huivering met vrees aan; daaraan weet hij van hun komst; boze geesten kunnen vrees aanjagen, wanneer zij tot iemand naderen, vooral diegenen die toen zij nog in de wereld leefden, rovers waren geweest. Opdat ik zou weten, hoe die geesten zich gedragen wanneer zij tot de mens van hun aarde naderen, werd het toegestaan dat zo'n geest ook op mij toekwam; toen hij dichtbij was, beving mij duidelijk een huivering met vrees, maar ik was niet innerlijk maar uiterlijk met een huivering verschrikt, omdat ik wist dat het een zodanige geest was. Hij werd ook gezien en hij verscheen zoals een donkere wolk met daarin bewegende sterretjes; bewegende sterren betekenen valsheden, maar vaste sterren waarheden. Hij ging aan mijn linkerzijde naar de rug toe te werk; en hij begon mij eveneens te berispen vanuit de daden en gedachten die hij uit mijn geheugen tevoorschijn haalde en omgekeerd uitlegde; maar het werd hem verhinderd door de engelen die ook aanwezig waren. Toen hij bemerkte dat hij bij een ander was dan bij een mens van zijn aardbol, begon hij met mij te spreken en zei dat hij alle en de afzonderlijke dingen die de mens gedaan en gedacht heeft, weet wanneer hij bij hem komt; en verder dat hij hem streng berispt en eveneens met verschillende pijnen tuchtigt.

7804. De geesten echter die onderrichten gaan eveneens aan hun linkerzijde te werk, maar meer naar voren; ook zij berispen, maar zachter en terstond daarop leren zij hoe men moet leven; die verschijnen ook duister, maar niet zoals eerdergenoemden zoals wolken, maar zoals met zakken bekleed.

Dezen worden onderrichters genoemd, eerdergenoemden kastijders.

7805. Wanneer die geesten aanwezig zijn, zijn ook engelgeesten aanwezig, die eveneens van hun aardbol zijn en zitten neer bij het hoofd en vullen dat als het ware op een bijzondere wijze; hun aanwezigheid wordt doorvat zoals een zachte aanblazing, want zij vrezen dat de mens ten gevolge van hun nadering en invloeiing iets van pijn of angst gewaarwordt, al was het ook nog zo weinig; zij regeren de geesten-kastijders en -onderrichters; de kastijders opdat zij de mens niet erger behandelen dan door de Heer wordt toegestaan, de onderrichters opdat deze het ware zeggen; het werd ook gegeven om met die engelgeesten te spreken.

7806. Er zijn twee tekenen die aan die geesten verschijnen wanneer zij bij de mens zijn; zij zien een oude man met een blinkend wit aangezicht; dit is een teken om niets anders dan het ware te zeggen; zij zien ook een aangezicht in een venster; dit is een teken om van daar weg te gaan; aan mij is zowel die oude als ook het aangezicht in het venster verschenen; toen de geest dat zag, ging hij direct van mij weg.

7807. Toen de geest-kastijder bij mij was, hielden de engelgeesten mijn aangezicht vrolijk en lachend en de streek rondom mijn lippen vooruitstekend en mijn mond geopend; dit doen de engelen met veel gemak door invloeiing; zij zeiden dat zij een dergelijke gelaatstrek over de inwoners van hun aardbol brengen wanneer zij aanwezig zijn.

7808. Indien de mens na de kastijding en het onderricht opnieuw het boze doet of het boze denkt te doen en zichzelf dan niet naar de geboden van het ware daarvan afhoudt, dan wordt hij, indien de geest-kastijder terugkomt, zwaarder gestraft; maar de engelgeesten matigen de bestraffing volgens de bedoeling in de daden en volgens de wil in de gedachten.

7809. De geesten spreken daar met de mens, maar niet omgekeerd de mens met de geesten; alleen, wanneer hij wordt onderricht, zij zeggen dan dat hij niet langer op die wijze zal doen.

Ook is het hem niet geoorloofd om aan iemand van de zijnen te zeggen dat een geest met hem heeft gesproken; indien hij dit doet, wordt hij streng gestraft.

Toen die geesten van Jupiter bij mij waren, meenden zij aanvankelijk dat zij bij een mens van hun aardbol waren; maar toen ik op mijn beurt met hen sprak en toen ik eveneens dacht dat ik zulke dingen openbaar wilde maken en toen het hun niet geoorloofd was mij te tuchtigen, noch mij te onderrichten, bemerkten zij dat zij bij een ander waren.

7810. Eens kwam ook een geest-kastijder tot mij en hij ging te werk aan mijn linkerkant, beneden het midden van het lichaam, zoals de vorige en hij wilde toen eveneens straffen; maar hij werd afgeweerd door hun engelen, die toen ook aanwezig waren.

Hij toonde mij toen de soorten van bestraffingen die hun zijn toegestaan om de mensen van hun aardbol toe te dienen indien zij boos handelen of het voornemen hebben om boos te handelen; behalve de pijn in de gewrichten, was het een pijnlijke samentrekking rondom het midden van de buik, die wordt gevoeld als een samenpersing door een gordel met scherpe tanden; verder was er ook een van tijd tot tijd wegnemen van de ademhaling tot aan benauwdheid toe; en verder eveneens het verbod iets anders te eten dan brood; tenslotte de aankondiging van de dood, indien zij het niet nalieten dergelijke dingen te doen en dan het beroven van de vreugde aan de partner, kinderen en vrienden; de smart ten gevolge daarvan wordt dan ook ingeboezemd.

7811. Hieruit kan vaststaan dat hun engelen die aan het hoofd zitten een soort van rechterlijke beslissing over de mens hebben, want de engelen laten toe, matigen, weerhouden en vloeien in; maar het werd gegeven hun te zeggen, dat zij niet moeten geloven dat zij rechtspreken, maar dat alleen de Heer Rechter is en dat uit Hem bij hen alle dingen invloeien die zij aan de geesten-kastijders en -onderrichters bevelen en voorschrijven; maar dat die zaken verschijnen alsof die van hen zijn.

7812. Behalve de geesten van wie nu is gesproken, zijn er ook geesten die het tegendeel aanraden; het zijn degenen die, toen zij in de wereld leefden, uit het gezelschap van de anderen waren verbannen, omdat zij boos waren; wanneer zij komen aanzetten, verschijnt als het ware een vliegend vuur, dat vlakbij het aangezicht neerglijdt; zij plaatsen zich beneden aan de achterzijde van de mens en van daar spreken zij naar het hogere gedeelte; zij spreken dingen die in strijd zijn met de woorden die de geest-onderrichter zei door de engelen, namelijk dat men niet moet leven volgens het onderricht, maar naar willekeur en losbandigheid en eendere dingen; meestal komen zij gelijk nadat de vorige geesten zijn heengegaan; maar de mensen daar weten wie en hoedanig die geesten zijn en daarom bekommeren zij zich in het geheel niet om hen; niettemin leren zij zo wat het boze is en dus ook wat het goede is; want door het boze leert men wat het goede is, aangezien de hoedanigheid van het goede wordt gekend vanuit zijn tegendeel; alle doorvatting van een zaak is volgens het overdenken met betrekking tot de verschillende soorten onderscheid die zich op verschillende wijzen en in verschillende graden vanwege de tegenstellingen voordoen.

7813. Het vervolg over de geesten en de inwoners van de planeet Jupiter aan het einde van het volgende hoofdstuk.

Einde hoofdstuk 11.